

במדינה

עו: המאמר של יהודה להב נגד הפגישה הוא מעשה שפיל של אדם העושה הכל כדי להרוס כל חלקה טובה... הערכותיו של יהודה (להב) הן מעשה-מרכבה של קשקשנות מהולה בפחדנות וברצון חולני להימצא בקונסנזוס של הרוב הדומם.

פחות מרבע. ההכרעה באה ביום החמישי, כאשר קיבלה הנהלת שלי"מ משיחת מטעם חברי התנועה, המתנגדים בחריפות לפי לוג. בסיכום הישיבה הציע אבנרי להפסיק מייד את כל הוויכוחים האישיים בתוך התנועה ומוסדותיה, ולכנס ועידה כללית בחודש יוני. כנגד זה הציעו אנשי רן כהן לכ"נ את המועצה כדי לגנות את מתייתו פלד. בהצבעה התחלקו הקולות שווה בשווה — שמונה בעד כל הצעה.

אנשי כהן לא הכירו בתוצאה זו, לטענתם לא הייתה זכות הצבעה ליעל לוטן, אף שהשתתפה מזה שנה בישיבות ובהצבעות ההנהלה. מבלי שאיש עירער על כך, לפי רן כהן, הייתה ההצבעה 7:8 לטובתו.

על סמך הצבעה זו ניסה רן כהן לכנס את מועצת שלי"מ במועדון הישן של מק"י בבתי-ים. היה זה כינוס בלתי-חוקי, מכיוון שלא כור נס על-ידי נשיאות המועצה, שבה יש למתנגדי רן כהן רוב. התור צאה: הכנס הוחרם על-ידי הרוב המכריע של חברי המועצה. מתוך 150 חברי-המועצה, הופיעו 34 בלבד. נוספו עליהם כחמישים אחי-רים, רובם אנשי מק"י.

כנס זה התיימר להיות את מור עצת-שלי"מ ומסר בשמה הודעה בגנות אש"ף, ששודרה בקול יש"ר. ראש בדיקה שנערכה לאחר מכן, לא הודה איש שמסר את ההודעה.

אחרי כישלון זה, גברו הסיכויים כי שאר חברי שלי"מ — וביניהם אנשים כמו יעל לוטן, ואליד צדק, ד"ר נעמי קיס, חיים ברעם, מתייתו פלד, ד"ר יעקב ארנון דני פתר — יצליחו לשמור על מיסדת התנועה.

דרכי אדם

פיג'י-פוג ד"ר

טליה ואודי דיין ממשיכים להתנצח ביניהם בתצהירים לבית-המישפט

טליה ואודי דיין ממשיכים את המילחמה הקרה ביניהם, לקראת

מתגרשת דיין

בכל זדורי הרכילות

הגירושין הדין על המזונות ש- עומד להתקיים בבית-המישפט.

השבוע גילתה טליה דיין בין היתר: "כדי ללמוד עד כמה הוא (המשך בעמוד 9)

(המשך בעמוד 5)

רן כהן לביטאון תנועת-החרות, יומן השבוע. בעיתונו של ח"כ רור ני מילוא, המסית מזה חודשים ב- ארסיות קיצונית נגד כל חלקי מה- נה-השלום, כיבס כהן את הכספים של שלי"מ. הצהיר כהן, בן השאר.

על מתייתו פלד: "האיש הזה מסתובב בעולם בבת-ימלון מפוארים, נהנה מפנסיה יוצאת-מין-הכלל ממיסדר-הביטחון, אוכל במקומות המפוארים ביותר בעולם, בעת שאני אכלתי מנות-יקרב ב- לבנון."

על עצמו: "נלחמתי כשהיה צורך להילחם על הצלתה של מדי-

עפרון כהן (בלבנון)

רק להצלת המדינה

נתיישאל. הוא לא הוציא מכלל זה את מילחמת-הלבנון.

על ערפאת: "היה (על אבנרי) להעמידו על אחריותו הוא למילחמה הזאת."

על הפגישה של פלד, יעקב ארנון ואודי אבנרי עם ראשי אש"ף: "הם נפגשו עם אש"ף כי אנשים מתרפסים ומתבטלים."

על פגישת אבנרי עם ערפאת בבירות: "מה שהוא עשה שם זה התלקקות מלמעלה עד למטה, התחנפות, התבטלות עצמית, הייתי אומר — כימעט שיתוף-פעולה."

המילים האחרונות הדליקו את זעמה של הסופרת יעל לוטן: "אתה מתיר את דמו של אבנרי!" קראה לעבר כהן בהנהלת שלי"מ. "אצל קוראי הליכוד, שיתוף-פעולה לה פירושו בגידה!"

"מעשה שפיל" נוסח הדברים, והבימה שבה בחר כהן, שוב לא הותירו ספק בכך שמנוי וגמור עימו להביא לפילוג שלי"מ. הוא נתמך בכך על-ידי קבוצה של חברים המהווים את עמוד-השדרה של סיעתו: ותיקי המיפלגה הקר מוניסטית הישראלית (מק"י), ש- נותרו בשלי"מ אחרי שמנהיגם, יאיר צבן, עבר למפ"ם. רבים בשלי"מ סבורים כי נשאר מאחור כדי לה- ביא את שלי"מ כולה כנוזניה ל- מפ"ם. ואכן, מהרגע שבו הת- חיל רן כהן במהלכי הפילוג, הוא זכה בתמיכה נלהבת בעל המישמר. המפעיל העיקרי של הפילוג הוא יהודה להב, כתב על המישמר ר- ידעיות אחרונות, מוותיקי מק"י. היה זה הוא אשר ירה את היריה הראשונה, בהתנפלו על פלד, ארי- נון ואבנרי למחרת שובם מהפגני- שם עם יאסר ערפאת. במאמר ש- פורסם בעל המישמר השתמש להב במידע שנמסר בישיבה סגורה של הנהלת שלי"מ.

על מאמר זה הגיב מאיר פעיל, השהה בשתי-שבתו בארצות-הכ- רית, במכתב זועם לחברי התנ-

דינה בן-חמו היתה דתית לכן לא יכלה, לדעת שכנותיה, לבגוד בבעלה שהרג אותה ואת בתם

ואסילו, אם בוגדת — נגיד — או שיגרש אותה!

איזה בובה של ילדה, לא חאראם? תינוקת. מה עשתה לו התינוקת? הוא כל הזמן טען שהילדה לא שלו, ועשו לו בדיקות הוכיחו לו שהיא שלו, ואסילו או לא רצה להאמין.

היתה אשה יפה, גבוהה, בגד לא היה לה, כל השבוע היתה לבושה באותה השימלה, הוא לא נתן לה כלום, והיא לא סיפרה ולא התלוננה. אנחנו לא מכירים אותו, מי הוא, מה הוא, אבל מספיק להסתכל על הבית, כדי לדעת איזה בעל הוא היה. אין כלום בבית הזה, כלום.

הוא נתן הוראה במכולת לא לתת לה בחוב. הוא לא קנה לה כלום — לא לה ולא לילדה הקט- נה. רצינו לתת לה בגדים, היא לא רצתה לקחת.

היא היתה משרתת שלו, נתן לה כסף רק למה שהוא היה צריך. היא היתה גורא מוזנחת, הוא לא נתן לה לחיות, איזה גבר היה בכלל מסתכל על אשה כזו? הוא סגר עליה את הדלת הרא- שית ולא נתן לה לצאת מהבית, וכשהודור היה בא, הוא היה או- מר: "זה בטח המאהב שלך."

מסכנה, כלום לא היה בבית, אוכל בצימצום, טלפון נעול, גם אין לה אף-אחד. רק אמא ואחות בבאר-שבע, ומה הן יכולות לעשות לו? כלום.

לאף-אחד לא סיפרה את הצרות שלה, שמרה הכל אצלה בסנים, היתה אשה מאה אחוז — עקרת- בית ורעייה למופת, לא הגיע למנוול הזה אשה כזאת.

משם, ומיסעדות סופולאריות המר- כרות לאנשים מהצטון אוכל תי- מני.

במשך השנים, השתקעו בשכונה כמה זרים, ביניהם בני-הזוג בן- חמו, הם היו מארוקאים, הם לא גילו בשכונה, לכן, גם מי שמכיר אותם, טוען שאינו מכיר, כי ב- כרם להכיר ערושו להכיר מילדות, דינה יועקב בן-חמו הגיעו לכרם רק לפני שש שנים, מה שידועים עליהם זה רק ממראה עיניים, אין מכירים את ההורים שלהם, לא יודעים מאיזו משפחה באו, לכן, גם כליכך נדהמו כולם כששמעו על המיקרה.

"דווקא לא נראה עליו, נראה כזה אלגנטי, תמיד אומר, שלום" יפה כשעובר ברחוב, לך תדע..." מסר הקצב בפנינת הרחוב.

"מה שהוא טוען כלפי אשתו, לא נכון וגם לא יכול להיות נכון, אשתו לא הטיטוס שתעשה כאלה דברים." את המילה כאלה הוא מדגיש, "נראתה אשה צנועה וחי- סודה, אף-פעם לא הרימה עיניים אל גבר, אם את מבינה למה שאני מתכוון, גבר יודע אם לאשה יש עין ארוכה, אני יכול להישבע שהיא לא היתה מסוגלת לדבר כזה."

היתה עוברת כאן ברחוב, עם שמלה מרופטת, מחזיקה את היל- דה הקטנה שלה ביד, מהבית למכולת ומהמכולת לגן — וזהו, הוא פשוט נתקף בשיגעון הקיני- אה.

"זו לא פעם ראשונה שזה קורה לו, גם את אשתו הראשונה האשים שהיא בוגדת בו, ולכן התגרש

חשוד-ברצח חמו, נכנס בו שיגעון

הוא הפתל עליו ואמר: עכשיו אני גבר!" כך הכי- ריו מרדכי בן-חמו (48) ביום החי- מישי שעבר, כשהובל על-ידי הר- שוטרים וידיו כבולות, לעיני שכי- ניו הנדהמים בכרם-התימנים. יום קודם לכן הוא רצח את אשתו, דינה, ובתם בת השנתיים, בידית של מעדר, למחרת הסגיר את עצמו לידי המישטרה.

דתיים או

מפוקפקים

שש שנים היו דינה ומרדכי חמו בכרם-התימנים בתל- אביב, מרדכי הפעיל בית-מלאכה קסן לתיקים, דינה טיפלה בשתי

סיום ושמו קינאה

הוא התחיל לקחת כדורים בומן האחרון, אז היו לו הזיות.

היינו שואלים אותה: מה את בוכה, דינה? היתה שותקת, היה מרביץ לה ולא היתה מספרת, כל היום הדלת שלה היתה סגורה.

כשה קרה, אמרה השכנה שלה: מה זה, לא ראינו את דינה היום? אחרי-כך ראינו שהבית מלא מישי- טרה.

אשה כזאת שהיתה לה חבר? לא, לא. חסיד-שלום, היא לא היתה

ממנה, השיגעון הזה לא עזב אותו, עד שהוא קם והרג אותה, סיכס השכן.

המשרתת

שלו

השכנות של דינה ברחוב פדויים 3 שגאו את בעלה ותיעבו אותו, עליהן לא עשתה רושם הופעתו האלגנטית הליכודי- תיו המנומסות. הן ראו לא אחת

בנותיהם. דינה היתה צעירה ממר- דכי בעשר שנים.

ומ'מה אחרי שנישאו, תקף את מרדכי השיגעון: הוא החליט ש- אשתו בוגדת בו, איש לא התייחס לחשדיו ולאומיו ברצינות, גם כשהיה מכה את אשתו, היא היתה מבליגה ומנסה להרגיע אותו.

הסיטס הלך והחמיר, מרדכי לא האמין לה, ועקב אחריה לכל מקום שהלכה.

בכרם-התימנים כבר אירעו מע- שיפשו, כולם כאן יודעים מי

דווקא לא נראה עליו, נראה כזה אלגנטי, תמיד

אומר, שלום' יפה כשעובר ברחוב, לך תדע..."

מספר הקצב בפ'נת הרחוב על בן-חמו

יוצאת מהבית, לא מדברת, לא הולכת רכיל, לאן שהיתה הולכת היה בולש אחריה, כשהיתה באה לתלות כביסה אצל השכנה, כי הוא לא טיידר לה חבלים, היתה יושבת קצת, והוא היה בא ונותן לה סטירה.

אמרנו לה: תעזבי אותו, אמ- רה: אני פוחדת שהוא יהרוג אותי, כך וכך הרג אותה.

שש מיימון

כיצד הוא מכה אותה, מאשים אותה שהיא נואפת בהיעדרו ות- מידי חיפש אצלן בחדרים, לראות אם לא מסתתר שם הגבר, שאותו המציא בדמיונו.

למרות שהיתה זרה בשכונה, אהבו אותה השכנות, הן מתארות אותה כאם ואשה מסורה.

סיפור השכנות: היא לא היתה יוצאת מהדלת, אשה טובת-לב, ימח שמו וזיכרו.

הוא מה, אבל בשכונה הקטנה הזאת, שבה כולם מכירים את כולם, קיימים שני קצוות: מי ש- נשח את דרדריהו, יש לו יד ורגל בעיסוקים מפוקפקים, מי ש- הוא בסדר, הוא דתי, אחרים כמי- עט שאין.

פעם היתה זאת שכונה של תי- מנים, היום נשארו במקום המת- פורר הזה כמה זקנים וקנות, כמה זוגות שעדיין לא הצליחו לצאת